Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X
nr. 25 (707)
joi 18 iunie 1959
8 pagini
30 bani

Citiți în acest număr:

In întîmpinarea marii sărbători a poporului nostru

La 23 August 1959 poporul nostru va sărbători cea de-a 15-a aniversare a eliberării Rominiei de sub jugul fascist.

Ne mai desparte puțină vreme de această măreață sărbătoare națională a poporului nostru, care umple de bucurie inimile milioanelor de constructori ai socialismului din patria noastră.

In toată țara, harnicul și talentatul nostru popor se pregătește să intîmpine și să sărbătorească cea de-a 15-a aniversare a eliberării Rominiei de sub jugul fascist cu cea mai mare însuflețire și cu cel mai fierbinte patriotism.

Nu de mult Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romin și Consiliul de Miniștri al R.P. Romine au adoptat o hotărîre cu privire la sărbătorirea celei de-a 15-a aniversări a eliberării Rominiei de sub jugul fascist.

Așa cum se arată în hotărîre, victoria insurecției armate din 23 August 1944 și răsturnarea dictaturii militare fasciste obținute sub conducerea Partidului Comunist Romin prin acțiunea coordonată a forțelor patriotice populare, a soldaților, ofițerilor și generalilor patrioți din armată, în condițiile loviturilor nimicitoare date hitleriștilor de Armata Sovietică eliberatoare, a constituit o cotitură istorică în viața poporului romîn.

Pentru istoria țării noastre, 23 August este ziua care a marcat sfîrșitul unei orînduiri bazate pe exploatarea nemiloasă a oamenilor muncii — și începutul revoluției populare. Partidul clasei muncitoare conducînd această revoluție a antrenat cele mai largi mase de la orașe și sate care, în frunte cu clasa muncitoare, au luptat pentru instaurarea regimului de democrație populară în țara noastră. Poporul nostru, condus de partid, a sfărîmat jugul burghezo-moșieresc, a dărîmat monarhia trădătoare de țară și a cucerit întreaga putere de stat, devenind stăpînul patriei sale libere și independente.

Au trecut 15 ani de la acele zile memorabile. In acest timp, poporul, condus cu înțelepciune de partid, a obținut succese pe care regimul burghezo-moșieresc n-a fost capabil să le realizeze în zeci de ani de-a rîndul.

In anii puterii populare fața țării s-a schimbat și se schimbă mereu. Țara noastră, în trecut o țară economicește înapoiată, cu un pronunțat caracter agrar, a devenit astăzi o țară cu o industrie puternică, cu zeci de uzine și fabrici, ridicate în anii construcției socialismului. Laminorul de la Roman, Uzina de rulmenți de la Bîrlad, furnalele Hunedoarei, Complexul de uzine chimice de la Onești-Borzești, Hidrocentrala de la Bicaz, iată doar cîteva exemple din zecile care s-ar putea da!

Și fața satului nostru s-a schimbat. Țărănimea muncitoare, stăpînă pe pămînt, lucrează folosind mii de tractoare, combine și alte mașini agricole. Nivelul de trai material și cultural al oamenilor muncii a crescut simțitor în această perioadă. Părinții voștri vă povestesc ades că asemenea condiții de muncă și viață nu erau în trecut și că toate acestea numai statul socialist le dă cetățenilor săi; voi aveți școli și laboratoare spațioase, bine utilate, în care învățați gratuit, în care vă pregătiți să deveniți cetățeni de nădejde ai patriei noastre.

23 August — și pentru voi pionierii este ziua care vă umple inima de bucurie și mîndrie patriotică. Cea de-a 15-a aniversare a acestei mărețe sărbători naționale a poporului nostru trebuie să constituie pentru voi încă un prilej de a mulțumi partidului și guvernului, poporului nostru muncitor, pentru copilăria voastră fericită.

Salutul Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor adresat „Scînteii pionierului" cu prilejul aniversării a zece ani de la apariție

Cu prilejul împlinirii a 10 ani de la apariția primului număr al gazetei „Scînteia pionierului", Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor adresează un călduros salut colectivului redacțional, colegiului de redacție, colaboratorilor și corespondenților voluntari ai gazetei.

Apariția gazetei „Scînteia pionierului" este o dovadă în plus a grijii permanente pe care o poartă partidul și guvernul nostru copiilor din Republica Populară Romînă, formării lor ca viitori constructori ai socialismului în patria noastră.

În cei 10 ani de la apariție, „Scînteia pionierului" a dus, sub conducerea partidului și îndrumarea Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor, o muncă permanentă de educare a copiilor în spiritul dragostei față de partid, față de popor, față de patria noastră scumpă — Republica Populară Romînă. Prin articolele sale, gazeta a căutat să educe copiii în spiritul ideilor nobile ale patriotismului socialist și ale internaționalismului proletar, în spiritul dragostei și recunoștinței față de marea țară a socialismului victorios — Uniunea Sovietică.

Gazeta se poate mîndri cu contribuția adusă la educarea cititorilor săi, dintre care mulți au devenit tineri de nădejde, buni constructori ai patriei noastre socialiste.

O dată cu îmbunătățirea conținutului și prezentării grafice a gazetei, redacția „Scînteia pionierului" și-a îmbunătățit continuu legăturile cu masele pionierilor și școlarilor, organizînd din rîndul acestora o largă rețea de corespondenți.

Continuînd activitatea rodnică desfășurată pînă în prezent, „Scînteia pionierului" trebuie să pună și în viitor la baza activității sale hotărîrile Partidului Muncitoresc Romîn și ale guvernului R.P.R. precum și indicațiile C.C. al U.T.M.; să popularizeze mai mult marile realizări ale regimului nostru democrat-popular, să contribuie la creșterea și educarea copiilor în spiritul patriotismului înflăcărat și al internaționalismului proletar, al dragostei și devotamentului nemărginit față de Partidul Muncitoresc Romîn și Guvernul R.P.R.

„Scînteia pionierului" trebuie să dea o atenție mai mare ca pînă acum cultivării dragostei copiilor pentru însușirea cunoștințelor științifice și tehnice, a dragostei față de muncă și în special față de munca fizică.

Ea trebuie să întărească mai mult legătura cu masele de cititori, să asigure o permanentă legătură cu viața pionierească, să contribuie mai mult la educarea comunistă a pionierilor și școlarilor.

Cu ocazia împlinirii a 10 ani de la apariție, C.C. al U.T.M. urează colectivului de redacție și colaboratorilor săi noi succese în activitatea lor.

COMITETUL CENTRAL AL U.T.M.

București, 13 iunie 1959.

UN INCEPUT BUN

— Interviul nostru —

Cu lucrările scrise ale clasei a VII-a B sub braț, tovarășul profesor Ion Popescu se îndrepta grăbit spre cancelarie. Părea emoționat— pesemne că nici profesorii nu sînt scutiți de aceasta, acum, în examene! Se așază la masă, cu creionul roșu în mînă și se adînci în citirea lucrărilor scrise...

Cu greu ne-am hotărît să-l stingherim cu o întrebare, la care totuși ne-a răspuns cu dragă inimă.

— Puteți să ne spuneți ceva despre acest început de examene?

— *Firește! Începutul a fost făcut. Pentru clasa a VII-a B pot spune că el a fost bun!*

Bucuros, a luat din maldărul de coli cîteva din care a ținut să ne citească fragmente întregi.

— *Iată ce frumos a tratat subiectul Gingașu Ion, sau Roman Ion, sau Drăguleț Mariana!...*

Într-adevăr, ei au reușit să arate cu căldură și pricepere în ce fel e oglindită natura mîndră a patriei în opera scriitorilor noștri clasici — așa cum cerea subiectul lucrării scrise la limba romînă.

— *Nu lipsesc nici surprizele — ne-a atras atenția tovarășul profesor. Dar, surprizele plăcute! Iată, Tudose Petruța care în cursul anului școlar învăța potrivit, acum a făcut o lucrare foarte bună — bogată în idei, scrisă îngrijit. Ciobanu Elisabeta a făcut și ea o lucrare bună. Și cînd te gîndești că ne puneam întrebarea dacă va reuși pînă la urmă să promoveze clasa!... Iată că a reușit. E un succes al ei și al tovarășilor ei, pionierii, care au ajutat-o pas cu pas să se ridice...*

Dacă-i adevărat că ziua bună se cunoaște de dimineață, această primă zi de examene ne lasă să întrevedem noi și noi succese în zilele care vor urma. În privința clasei a VII-a B, tovarășul profesor Ion Popescu nu are nici o îndoială!

MIC BULETIN METEOROLOGIC

Dacă ar fi să prezentăm sub forma unui buletin meteorologic prima zi de examene în clasele a VII-a de la Școala mixtă nr. 67 din București, descrierea ar suna astfel:

Vremea instabilă a luat sfîrșit. Temperatura în creștere. Cer senin chiar și în... băncile din fund.

Deci, emoțiile din ajun s-au risipit! Prima zi de examene s-a desfășurat cu bine! Lucrarea scrisă la romînă (subiectul 1, felul în care se oglindesc frumusețile patriei în operele scriitorilor noștri clasici și subiectul 2, analiza gramaticală a unei fraze) a cerut destulă străduință din partea pionierilor, dar le-a oferit în schimb și multă mulțumire! S-a citat mult din Eminescu, Alecsandri, Coșbuc etc. Lucrările scrise s-au transformat astfel în adevărate pagini de poezie închinată patriei noastre dragi!

Vînt proaspăt, înviorător, din direcția ajutor pionieresc! Roadele acestui ajutor s-au arătat din plin. Cu săptămîni în urmă, Lăzărescu Stelian, din clasa a VII-a A, președinte de grupă, i-a propus lui Măzărache Teodor, președintele detașamentului, să rămînă împreună după ore pentru a-i ajuta pe unii elevi mai slabi. Măzărache s-a învoit. De atunci, cei doi prieteni au întîrziat în multe seri la școală, lămurindu-le cu pricepere și răbdare unor colegi noțiunile neînțelese, lecțiile uitate. Truda aceasta n-a fost zadarnică. Mulți dintre cei care au învățat în acele seri cu Lăzărescu și cu Măzărache au dovedit acum, la lucrarea scrisă, multă siguranță de sine, cunoștințe destul de bogate. Iată-l pe Fundulea Alexandru; scrie liniștit, atent, fără grabă, dar spornic. Din nesiguranța și lipsa de cunoștințe de care dădea dovadă la unele lucrări de control din timpul anului școlar, n-a mai rămas nimic. Desigur că va lua o notă de trecere!

(Continuare în pag. 7)

CONCURSUL MICILOR NATURALIȘTI

din viața pionierească

Pe lotul școlar și la colectivă

Lîngă Școala de 7 ani din comuna Giuvărăști, reg. București, pe aproape două hectare sînt mai multe parcele. Pe una este livada cu pomi, alături o parcelă cu grîu de toamnă, sfeclă de zahăr, roșii, viță de vie... Toate sînt plivite și foarte bine îngrijite, ceea ce dovedește că elevii din clasele a III-a, a V-a și a VI-a au și început perioada lucrărilor practice. Și, ca de obicei, pionierii cercului micilor naturaliști veniseră să lucreze pe lot. Rusănescu Sandu din clasa a V-a și Giulea Maria din clasa a VI-a săpau pe parcela cu porumb. Erau foarte atenți să nu taie firele de porumb și să strîngă bine pămîntul în jurul fiecăruia. Alți pionieri lucrau pe parcela cu varză, cîțiva la roșii. Cu toate că roșiile erau arăcite și copilite, Grigore Ică și Vîrdol Ștefan mai făceau cîte o legătură nouă, mai întăreau un par... Roșiile sînt mari, mîine-poimîine se coc și trebuie bine legate! Cei de la parcela de grîu terminaseră de plivit, își însemnau diferența de dezvoltare între grîul iarovizat și cel neiarovizat. Observații au făcut cu toții și, după ce au terminat tot ce avuseseră de lucru pe lotul școlar, pionierii s-au îndreptat spre sediul gospodăriei agricole colective „Oltul".

— Am venit iar, tovarășe brigadier. Cu ploile astea au ieșit buruienile și ne-am gîndit că poate aveți nevoie de ajutorul nostru, explicară pionierii.

— Bine-ați făcut, le răspunse brigadierul. Aș fi vrut să vă chem dar mă gîndeam că vă stingheresc la învățătură...

— Dar noi am terminat școala, acum au început lucrările practice! răspunseră cîțiva.

— Ei, dacă-i așa, să mergem să vă arăt ce aveți de făcut.

In ziua aceea grupul pionierilor a avut de plivit un ha de ceapă. De îndată ce au sosit acolo, fiecărui detașament i s-au repartizat cîteva răzoare de ceapă și au început întrecerea: care va plivi mai mult, mai repede, mai bine?

Ca de obicei, munca s-a desfășurat în cîntece și glume. Timpul a trecut pe nesimțite; în cîteva ceasuri, pionierii isprăviseră. La plivitul cepii, pionierii din detașamentele 1 și 2, apoi Voinea Sterică și Golgojan Tudora din clasa a III-a, Costache Elena și Prodana Florea din clasa a IV-a au fost cei mai harnici. Insă, dacă ar fi să amintim de toți fruntașii, ar fi greu să ne hotărîm. Printre ei sînt și pionierii Vîrdol Leonide din clasa a VI-a, și Cristina Ion din clasa a V-a și mulți alții. Important este că toți la un loc au făcut treabă bună! De cînd au început lucrările de primăvară au plivit la G.A.C. „Oltul" 10 hectare de grîu, 1 hectar de ceapă și au nivelat două hectare și jumătate de teren de orezărie. Gospodăria a avut anul acesta un ajutor prețios din partea pionierilor. Munca efectuată de ei se ridică la valoarea de 3.000 de lei! Pionierii sînt hotărîți să ajute gospodăria și de aici înainte, deoarece știu că în afara ajutorului pe care-l dau, ei găsesc pe ogoarele gospodăriei un loc nimerit unde împletesc cu practica învățămintele căpătate la școală.

LIDIA VIȘAN

Pe lotul școlar al Școlii de 7 ani nr. 112 din București, pionierii din clasa a V-a și a VI-a îngrijesc de cei peste 2.000 de puieți de pomi fructiferi și arbori decorativi.

IN VIZITĂ LA G.A.S.

La Gospodăria agricolă de stat „Brateș", pionierii din comuna Frumușița, regiunea Galați, au fost de mai multe ori; și în vizită, și cînd au plivit 20 de hectare de in pentru sămînță, și cînd au ajutat la secăritul grîului. De data aceasta, însă, pionierii din cercul micilor naturaliști hotărîseră să viziteze sectorul zootehnic al gospodăriei. Și nu era prea ușor, ținînd seamă că aveau de mers o bună bucată de drum.

— Numai să vedeți voi ce grozave vite și ce grajduri sînt acolo! le spusese Iorga Valeriu dintr-a V-a, al cărui tată lucrează la această gospodărie.

Și au pornit spre gospodărie...

★

— Vedeți, le spunea inginerul Cocan Ilie, aici avem nucelul de selecție al vacilor de rasă roșie de stepă. Sînt aduse din Uniunea Sovietică. Le creștem în special pentru lapte. Spre deosebire de vaca pentru carne aceasta are gîtul subțire...

Și naturaliștii au aflat multe lucruri interesante despre felul cum sînt hrănite și îngrijite vacile acestea, despre vîrsta lor, despre vițel etc.

Sectorul porcinelor era foarte populat. Purceii de diferite vîrste nu prea erau cuminți... Unii erau așa de mici că nici nu avuseseră timp să se murdărească! De altfel, era cam greu să-și îndeplinească dorința aceasta pentru că toate cămăruțele lor sînt albe și curate, iar mîncarea li se dă în... „sufragerie".

La halele rațelor, unde sute de boboci sperioși se țineau după îngrijitoare, pionierii au aflat numeroase amănunte despre rața „Peking", ceea ce le-a atras în mod deosebit interesul. Intrebările nu mai conteneau: „De ce-i așa mare?" „Cu ce se hrănește de-i așa grasă?"...

— Să veniți să vedeți și culturile, sînt foarte frumoase anul acesta, le-a spus tovarășul inginer la despărțire.

— Dar vrem să vedem mai ales porumbul irigat, a răspuns Anghele Dumitra dintr-a VII-a. Avem și o lucrare la cerc despre aceasta!

ELENA CIRMACIU

AGENDA

MICILOR NATURALIȘTI

A venit vara! Pentru micii naturaliști începe acum o etapă nouă, de muncă intensă. Ei trebuie să se organizeze în așa fel încît să asigure o activitate continuă pe lotul școlar și în livada de pomi, la crescătoria de pui sau de iepuri de casă.

● Plantele de pe lotul școlar sînt în plină dezvoltare. Ele trebuie, însă, îngrijite sistematic în lunile de vară, udate cu regularitate și plivite de buruieni.

Trebuie făcut copilitul roșiilor, precum și ciupitul castraveților; prin aceasta se va obține un rod mai bogat.

● In livada cu pomi fructiferi, cercurile de sub coroane (avînd diametrul de 2—2,5 m) trebuie ținute într-o stare exemplară, împiedicîndu-se apariția buruienilor prin afînarea solului la suprafață — de 5—6 ori în cursul verii. Fructele căzute vor fi adunate și distruse pentru a nu permite răspîndirea dăunătorilor și bolilor de fructe.

Continuă lupta împotriva diferiților dăunători ai pomilor — omizi, purecii mieliferi, păduchii frunzelor etc. — prin stropiri repetate cu soluții speciale.

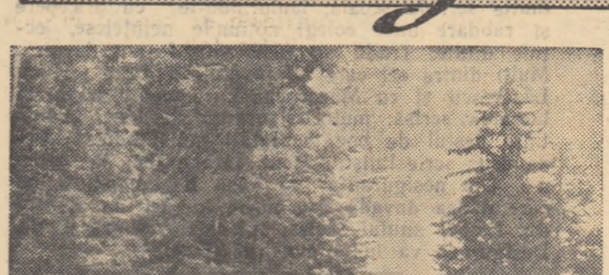
Pomii plantați în toamnă sau în primăvara aceasta trebuie udați de 2—3 ori în cursul verii, iar pămîntul din jurul lor ținut afînat.

● In lunile de vară se string semințele de mesteacăn, salcîm galben, ulm, dud etc., precum și numeroase plante medicinale: soc, sunătoare, izmă, afin, coada șoricelului etc.

● Puii au ajuns acum măricei. Trebuie asigurată hrănirea lor rațională, de trei ori pe zi. Injectarea lor pentru prevenirea unor boli care se răspîndesc în lunile de vară și apărarea lor de paraziți trebuie, de asemenea, să stea în atenția micilor crescători.

● Deosebită grijă trebuie acordată iepurilor mici, respectîndu-se strict regimul lor de hrană. Iepurii maturi vor fi puși la îngrășare îmbinînd hrana lor verde cu o cantitate sporită de boabe (orz, ovăz etc.).

Pregătiri de vacanță

Incotro să privești mai intii?... Noutăți — la tot pasul...

Peste puține zile veți păși voioși pe porțile larg deschise ale vacanței de vară. Vă așteaptă, îmbietoare, toate drumurile verii: odihnă și joc pe pajiști însorite, drumeții pe urmele frumuseților și bogățiilor mîndrei noastre patrii, neasemuite călătorii alături de renumiți eroi din cărți, incursiuni pe potecile pionierești ale acțiunilor de folos patriotic, seri de cînt și poezie la focurile de tabără...

Dar o asemenea vacanță veselă, care să-i bucure pe toți, se cere organizată cu grijă. Aceasta trebuie să fie o preocupare de seamă a activelor pionierești în zilele care au mai rămas pînă la încheierea anului școlar. Deci, ce e de făcut?

Inainte de toate, colectivul de conducere al fiecărei unități trebuie să vadă ce efectiv de pionieri rămîne în localitate, pentru organizarea vacanței în comun.

In vara aceasta, principala formă de desfășurare a activității pionierești de vacanță vor fi taberele locale. Acestea vor putea fi amenajate în parcuri și grădini, pe lîngă cămine culturale și cluburi muncitorești, în apropierea pădurilor, pe lîngă rîuri și lacuri. Colectivul de conducere al fiecărei unități trebuie să afle, prin instructorul superior, și să anunțe din timp pe toți pionierii unde se va deschide tabăra, cînd, în ce condiții.

Activitatea în taberele locale va fi bogată, vie, atractivă, interesantă. Vor fi activități culturale și artistice, sportive, acțiuni de folos patriotic, excursii, vizite în întreprinderi industriale și în unități agricole, întîlniri cu activiști de partid, cu muncitorii fruntași și cu maeștri ai recoltelor bogate, discuții asupra marilor înfăptuiri ale puterii populare, serate literare și focuri de tabără, concursuri de tot felul etc. Intreaga lor activitate din taberele locale, pionierii o vor închina întîmpinării marii sărbători a poporului nostru, cea de-a 15-a aniversare a eliberării patriei de sub jugul fascist. Pionierii fiecărei unități trebuie să-și arate inițiativa vie în organizarea acestor activități. Incă de pe acum activele pionierești trebuie să afle dorințele și propunerile lor concrete.

Mai sînt apoi o seamă de activități pionierești care nu trebuie uitate pe drum, ci continuate în timpul verii cu și mai mult avînt: creșterea puilor și a iepurilor de casă, îngrijirea culturilor de pe loturile școlare și a pepinierelor școlare, strîngerea plantelor medicinale etc. Activele pionierești trebuie să organizeze cu grijă activitatea pionierilor în aceste sectoare.

Așadar, la ordinea zilei sînt pregătirile de vacanță. Activele pionierești trebuie să-și asume răspunderea organizării pionierilor în vederea petrecerii în comun a unei vacanțe vesele și folositoare. In numerele viitoare vom publica noi amănunte.

VIITORII MUZICIENI

Cu multă rîvnă se pregătesc pionierii și școlarii de la Școala de 12 ani de muzică din capitală pentru a deveni muzicieni de frunte, mulțumind în felul acesta partidului pentru grija ce le-o poartă.

? CE SĂ FIU

Nu-i ușor să te hotărăști încotro să apuci, pe ce drum să pornești în viață. Alegerea unei profesii pe care s-o înveți cu temei, pe care s-o îndrăgești și s-o urmezi, e un lucru cît se poate de serios. Aceasta e și părerea lui Petre Nicolae și a lui Nicolae Ulmeanu, colegi în clasa a VII-a B la Școala de 7 ani nr. 10 din Buzău. De cîte ori n-au discutat despre asta!

— Nicule, te-ai mai gîndit? Ce facem?

— M-am gîndit, răspundea Petre. Dar n-am hotărît nimic. E greu...

— Ai dreptate. E greu, întărea Nicu, și eu m-am gîndit foarte mult. Aș vrea să fiu mecanic de locomotivă. Dar îmi place și meseria de strungar. E o meserie foarte interesantă!

— Pe mine mă atrag tractoarele... Dar...

— Sînt atîtea meserii că nici nu știu... Ce să fiu? Strungar sau tractorist? Mecanic de locomotivă sau... Totuși trebuie să hotărîm într-un fel.

Tocmai ca să-i ajute în luarea acestei hotărîri importante s-a organizat cu pionierii și școlarii din clasa a VII-a o întîlnire. Cu cine credeți? Chiar cu părinții lor, toți muncitori de diverse profesii.

Părinții, elevii și profesorii au stat de vorbă pe îndelete despre frumusețea diferitelor meserii... Astfel, copiii au înțeles că toate profesiile sînt interesante, că fiecare are frumusețea ei și că toate sînt în aceeași măsură folositoare societății, oamenilor.

Drumurile de urmat au devenit astfel mai limpezi pentru toți. Și aproape fiecare și-a ales drumul său... Pionierul Botezatu Petre a fost printre primii care s-a hotărît să meargă la Școala profesională de mine și petrol din Cîmpina. Dobrescu Maria, Băncilă Aurora vor merge la școala pedagogică. Fiecare și-a cîntărit puterile, s-a gîndit care profesie îl atrage mai mult.

Îndată după întîlnirea cu părinții, Petre Nicolae și Ulmeanu s-au hotărît și ei unde să meargă.

— Eu voi merge la o școală metalurgică a spus Petre.

— Și eu la fel, completă Ulmeanu. Acolo sînt și secții de strungărie și lăcătușărie. Cînd vom lucra, ne vom convinge care-i mai frumoasă dintre ele!

Ziua aceea a fost pentru elevii clasei a VII-a o zi însemnată. Își aleseseră un drum bun în viață!

ILEANA BRADU

Așa procedează pionierii

La combaterea dăunătorilor

„Dragă redacție,

Nu de mult, noi, pionierii, din comuna Nițchidorf, am fost la gospodăria agricolă de stat din comună. De data aceasta ne-am dus să distrugem gîndacul de Colorado de pe loturile de cartofi. Am găsit mulți gîndaci, ouă și larve, le-am adunat în borcane cu petrol și le-am dat foc".

Aceste rînduri sînt din scrisoarea pionierului **Bistreanu Aurel** din clasa a VI-a din comuna **Nițchidorf, regiunea Timișoara**.

El ne scrie despre o acțiune la care de fapt au răspuns numeroși pionieri din țara noastră.

Se știe că gîndacul de Colorado este unul dintre cei mai periculoși dăunători ai agriculturii, că are o mare putere de inmulțire, că se adaptează la diferite condiții de viață și se răspîndește foarte ușor. De aceea, numeroși pionieri, alături de utemiști, zile în șir, au participat la stîrpirea acestui gîndac.

Pionierii din **Curtici** au curățat de dăunători 200 hectare cu cartofi. Unități din comunele **Vinga și Tudor Vladimirescu (raionul Arad), Costești (raionul Lugoj)** și multe altele sînt fruntașe în această acțiune.

Pionierii au înțeles că acest lucru este de mare importanță pentru creșterea producției agricole și au răspuns cu entuziasm la acțiunea de distrugere a gîndacului de Colorado.

Nu mai e un secret!

Cînd a venit vorba ca unitatea de pionieri să dea o mînă de ajutor colectivei, pentru detașamentele claselor mai mari s-a găsit imediat ceva de făcut. Știindu-i destoinici, tovarășul Iancu Veloiu, președintele gospodăriei agricole colective a consimțit, bunăoară, să le dea în grijă 3 hectare de sfeclă.

Cu pionierii mai mici a fost însă mai greu. „Vrem să ajutăm și noi colectiva — o auzeai la tot pasul pe **Mariana Vasile**, președinta detașamentului 6. Nouă ce ne dați de făcut?"... „Păi, ce să vă dăm, că sînteți mici! Mai așteptați..." li se răspundea.

Prea mult n-au așteptat. Într-o bună zi, Drăghici Nelușu, feciorul veterinarului, și încă vreo cîțiva, au venit de acasă cu cîte o pe-

rie. Apoi, la sfîrșitul orelor, s-au încolonat cu toții frumușel și-au plecat.

— Unde-ați pornit? i-au întrebat ceilalți pionieri.

— E secret!

Au luat-o către colectivă. Călăuză le era Nicu Gligor, fiul mulgătoarei de la G.A.C.

Au ajuns la grajduri. I-a întîmpinat chiar tovarășa Gligor, mama lui Nicu. Mai întîi i-a privit mirată. Și ei s-au oprit un pic derutați. Mariana însă, președinta, căpătă cea dintîi grai.

— Noi am hotărît să venim de acum încolo și să-ți ajutăm dumitale la viței... spuse ea. Ne primești, tușă Gligor?

— Cu dragă inimă, copii! răspunse femeia, mișcată.

Și iac-așa au ajuns pionierii detașamentului 6 să îngrijească vițeii colectivei. Îi țesală, ba chiar îi „ferchezuiesc" cu periile aduse de acasă, îi hrănesc și îi adapă. Și, cum vițelușii sînt jucăuși, e de la sine înțeles că nici prietenilor lor pofta de joacă nu le e străină! Au hotărît totuși să se joace cu măsură: să nu piardă vițeii din greutate!... Nelușu Drăghici a luat chiar doi viței în grijă; vrea să arate că nu degeaba e el fiu de veterinar. Cristescu Angela are unul mai slăbuț; dar sub îngrijirea ei va crește mare și puternic. Mariana Vasile i-a și găsit și un nume vițelului pe care-l îngrijește și care-l cel mai frumos dintre toți: Ghiocel!

Acum în unitatea de pionieri de la Stolnici, regiunea Pitești, toți știu că și mezinii dau o mînă de ajutor colectivei. Nu mai e un secret!

AL. MIHU

foileton

„MINUTE ALBE"

...Albe și fine, cu degete subțiri, obișnuite doar cu alunecarea molatecă pe clapele pianului sau pe file de carte... Lumea treburilor „mărunte", „prozaice" le e străină minutelor albe; altfel cum s-ar mai păstra ele albe?

Iată, bunăoară, la banca în care Ionescu Magdalena și Edves Lucia și-au petrecut o bună parte a anului școlar, s-a desprins o stinghie. Fetele, însă, au preferat să stea incomod în bancă decît să pună minutele lor albe la treabă, adică să prindă stinghia la loc. Mai „isteți", colegii lor Solomon Petre și Nicolau Mihai, la a căror bancă ar fi trebuit doar strînse cîteva șuruburi, s-au mutat într-o bancă mai bună. Cum de nu-i înțelegeți? Doar repararea unei bănci este o operație primejdioasă: îți poți strivi un deget, te poți tăia, zgîria etc. etc...

Zile de-a rîndul, Ciurdărescu Alinta a venit la școală fără șorțul negru al uniformei. Din simplul motiv că mama ei, nemaivăzîndu-și capul de atîtea treburi, n-a avut timp să i-l spele. Și dacă veți face ochii mari de mirare, Alinta vă va explica, cu aerul cel mai firesc, că ea niciodată n-a spălat rufe. Ar fi și „catastrofal" pentru minutele ei albe: degetele i s-ar roși ca sfecla, iar „soda ar roade pînă la os"...

Dar dacă e vorba de mînuțe albe, nici Alperin Sorin nu-i mai prejos! El e un băiat cochet. Are oglinjoara la îndemînă și freza îngrijită... Sub bancă însă, hîrtiile pot să se adune cu carul! Nu le observă. Ba chiar e în stare să susțină o întreagă pledoarie cum că hîrtia din dreptul băncii lui e de fapt cu o zecime de milimetru mai aproape de banca vecinului și deci nu el trebuie s-o ridice. Cu atît mai mult, cu cît astfel nu riscă să se înțepe în vreo așchie din podea, să-și scrintească vreun deget etc.

Ciudat e însă cît de firesc li se pare acestor „minute albe" că mîinile altora strîng după ei, spală după ei, dreg după ei. Am întrebat-o pe una dintre tovarășele care fac curat la Școala medie nr. 12 din București care dintre clase i-a dat mai mult de furcă.

— Drept să spun, clasa a VII-a C... a răspuns dînsa.

Adică, exact clasa în care învață cei despre care am povestit mai sus! Așadar, posesorii minuțelor albe sînt elevi într-a VII-a, în curînd absolvenți, gata să-și ia zborul în viață — cum se spune! Dar cu asemenea minuțe de domnișori, oricît de albe ar fi ele, cine oare îi va putea privi cu respect, ca pe niște oameni în toată firea?

ANTON SIBIANU

CEL MAI TÎNAR

Intîns pe spate şi cu mîinile încleştate pe cheie, cel mai tînăr lăcătuş mecanic din brigadă încerca să deşurubeze o piuliţă. In încordarea efortului, trupul i se ridica drept, atingînd cu fruntea osia vagonului. Piuliţa nu ceda însă. Cînd fu din nou cu fruntea lîngă osie, auzi deodată: „Măi, care faci gimnastică la piuliţă? Ia mai bine ciocanul şi loveşte în cheie, că altfel nu termini nici pînă mîine".

— Cu ciocanul? Pe celelalte le-am desfăcut numai cu cheia! Şi pe cînd muşchii tînărului Doroţan se încordau din nou, piuliţa începu să se-nvîrtească pe ghivent. Lăcătuşul îi strigă celui „de-afară":

— Ei, tu de-acolo, mai bine spune şefului că platforma vagonului poate fi dată jos. Şi... păstrează ciocanul pentru altceva, nu pentru ruptul cheilor.

— Dacă spui tu, Doroţane, aşa voi face.

— Chiar dumneavoastră eraţi, tovarăşe Munteanu?! Ştiţi.., nu v-am recunoscut vocea.

— Lasă, nu-i nimic. Acum du-te după macara. Dar, ia stai! De ce n-ai plecat încă acasă?

— Cum să plec?! A fost vorba că lucrăm şi după masă.

— Noi, ceilalţi din brigadă lucrăm. Tu însă ieşi repede de sub vagon şi fugi la ţug, să nu-l pierzi. Altfel o să fi nevoit să mergi pe jos pînă la Lonea.

— Ţugul poate să plece, tovarăşe Munteanu. Eu rămîn!

— Cum o să rămîi? Lecţiile cînd ţi le mai pregăteşti?

— Nu-i bai. Găsesc eu timp şi pentru ele. Şi-apoi, de ce-mi cereţi să plec? Doar dumneavoastră aţi insistat la direcţie ca inovaţia să fie considerată a întregii brigăzi. Şi-atunci, nu trebuie să muncim cu toţii ca s-o realizăm? Dar mai e ceva, tovarăşe Munteanu. Mă gîndesc că, după ce-o fi gata inovaţia, o să se vorbească de brigada noastră la staţia de radio şi desigur, vom fi puşi şi la panoul de onoare al minei. Şi poate că vreun miner o să-mi spună: „Bravo, măi, inovatorule! No, ia povesteşte-mi cum o fost". Iar eu ce-o să-i răspund, tovarăşe Munteanu?

— Fie, rămîi! spuse zîmbind şeful brigăzii. Dar numai pînă la ora 5! La şcoală trebuie să mergi. Bagă de seamă; cînd ai fost primit candidat de partid am votat şi eu, şi ceilalţi din brigadă. Dacă ţi-ai pus în cap să faci şcoala medie fa seral atunci să te ţii de ea, să nu ne faci de ruşine.

Lămpile aprinse ale minerilor ce se duceau ori se întorceau de la mina Jieţ dispăruseră de cîteva ore pe străzile Lonei. Luminile din ferestre s-au stins şi ele. Numai la o fereastră din strada Ion Fonaghi lumina mai stăruia în noapte. Casa familiei Doroţan...

— Iar nu dormi la ora asta, măi liliacule?

— Nu te necăji mamă. O să dorm mai puţin pînă terminăm o lucrare la mină, pe urmă o să mă culc odată cu găinile.

— Ei, dacă nu te-aş cunoaşte... spuse bătrîna mamă, trecîndu-i mîna prin păr. Şi se-ntoarse în camera ei, stăpînită de-un gînd care-i lumina inima: „Din atîţia copii pe care i-am crescut, prîslea ăsta e cel mai inimos!"

D. TRAISTARU

TÎRGUL MOŞILOR

Nenumărate sînt lucrurile care atrag atenţia vizitatorului venit în Tîrgul moşilor. Dar poţi fi oaspetele acestui tradiţional tîrg şi să te lase inima să pleci cu mîna goală? Orice vrei poţi cumpăra. Standurile cu produse ale industriei noastre socialiste, ale gospodăriilor de stat şi colective sînt înţesate de mărfuri. De o bună apreciere se bucură, bunăoară, maramele de mătase naturală ale producătorilor brăneşteni, ţesăturile cu motive naţionale lucrate cu migală de mîna artiştilor populari din Snagov sau frumoasele obiecte de ceramică, smălţuite cu flori albe şi verzi ca smaraldul de meşterii olari din Corund, o comună de prin părţile Odorheiului.

— Schöne Sachen! Tare-s frumoase! admirau obiectele de artă populară Iohan Scheidler şi Mario Braun, doi elevi berlinezi, deunăzi oaspeţi şi ei ai tîrgului bucureştean.

★

Nici nu ştii unde să te opreşti mai întîi. Colea, lîngă standurile cărţilor ce te îmbie să fii oaspetele eroilor lui Sadoveanu sau Jules Verne, întîlneşti năstruşnicii căluşei. „Aleargă", doi cîte doi, purtînd prichindeii Feţi-Frumoşi pe şeile lor de argint! Dincolo, la cîţiva paşi, se înalţă zidul curajului: duduie pereţii zidului sub roţile motocicletei ce se roteşte ameţitor, suspendată parcă în aer. Privind-o, ai vrea să te afli şi tu pe ea, vrei neapărat să te faci motociclist sau aviator. E şi firesc cînd eşti entuziasmat şi ai numai 12 sau 14 ani!... Dar pînă să înfrunţi văzduhul, te mulţumeşti să-ţi încerci forţele chiar aici, cu... „racheta cosmică". O lansezi într-o clipă, cu mîna, că eşti voinic. Uite-o lunecînd pe deasupra capului, urmînd drumul unui fir metalic, vestindu-ţi victoria cu o pocnitură puternică însoţită de o flacără albastră...

— Să mergem în parcul zoologic! propune Adrian, un băieţaş vesel, cu privirea iscoditoare.

— Nu, mai bine rămînem aici, în Tîrgul moşilor...

Dar, neînţelegerea este clarificată numaidecît. Adrian îşi ia frăţiorul de mînă şi o coteşte la stînga, printre căluşei şi bărci albastre, „plutind" nu departe de standurile pline cu mărfuri ale industriei locale din Brăneşti, Snagov sau Olteniţa. Cîţiva paşi încă şi copiii fac cunoştinţă cu o mulţime de animale exotice, printre care o cămilă africană, doi urşi serioşi, un cangur australian şi însuşi regele sălbăticiunilor, leul cu coama aurie!

AL. DINU IFRIM

MÎNDRIE

Dincolo de ferestrele larg deschise ale Şcolii medii serale nr. 11 sălăşluia liniştea tîrzie a nopţii. Ora de fizică la care asistam în clasa a XI-a avea parcă ceva deosebit. De bună seamă că aşa era. Elevii se aflau la capăt de an şcolar, în preajma examenului de maturitate.

Emoţionată era şi profesoara lor, Cornelia Fălie. O bucurau răspunsurile precise ale tinerilor muncitori care ştiu nu numai să dea viaţă motoarelor electrice şi locomotivelor, dar se pricep foarte bine să-ţi facă o demonstraţie algebrică şi să-ţi explice, bunăoară, teoria asupra cometelor, a lui Lebedev. „Lumina soarelui, energia radiantă, dădea răspuns elevul Voicu Marin, electrician la Griviţa Roşie, produce presiune asupra corpurilor pe care cade... Aşa se explică şi formarea cozilor la comete. Particulele incandescente ce învelesc cometa, fiind mai uşoare decît aceasta, sînt respinse în urmă, dînd naştere la acea fîşie de flacără pe care o vedem urmînd cometa în căderea ei"...

—Cunoşti o aplicare practică a transformării energiei radiante în energie electrică? întreabă profesoara.

—Da... La bateriile solare ale staţiei de radio de pe cel de al III-lea satelit artificial al pămîntului...

Elevi ca electricianul Voicu Marin, mecanicii Chiriac Iorgu şi Georgescu Petre sau Tilihoiu Mihai se pot mîndri cu cunoştinţele temeinice însuşite în şcoala serală. Nu-i de mirare aşadar că şi în producţie ei se află în frunte.

Curînd, se vor prezenta la ultimul examen din şcoala medie — examenul de maturitate. Ca şi pînă acum, sînt hotărîţi să nu ştirbească încrederea legitimă a profesorilor şi a tovarăşilor lor de muncă.

AL. PROFIRIU

ORAŞUL DE PE VALEA TROTUŞULUI

Dacă poposeşti pentru prima oară la Oneşti, e cam greu să te descurci. Străzile... n-au devenit încă străzi, dar zidurile caselor se ridică cu o repeziciune uimitoare. Brigadierii veniţi aici de pe întreg cuprinsul ţării sînt tineri entuziaşti care prin munca lor de zi cu zi împlinesc cuvîntul partidului, înălţînd noul oraş de pe Valea Trotuşului. Mulţi dintre ei s-au luptat cu tăria stîncilor la Salva-Vişeu sau Bicaz, dar sînt destui şi acei care au făcut pentru prima oară cunoştinţă cu şantierul. Şi cîte nu poţi vedea, auzi şi învăţa pe un asemenea şantier!

Pe tînărul Popa Gheorghe, şeful unei grupe din brigada a 12-a, l-am întîlnit la sectorul edilitare-drumuri. Grupa lui e fruntaşă pe întreg şantierul. Gheorghe este un flăcău înalt, voinic, de loc de prin părţile Galaţiului. La întrebarea: Ce l-a făcut să la drumul Oneştiului", mi-a răspuns zîmbind:

— Aşa m-a îndemnat inima!

Mă uit cu atenţie la faţa arsă de soare a tînărului utemist, la zîmbetul care-i flutură pe buze. Are un zîmbet deschis, de om bun. Băieţii din grupă ţin la el şi-l respectă. Ştiu că numai la vorbă e aspru, dar încolo e tare inimos şi vrednic. Au ce învăţa de la el.

— La noi, aici la drumuri, nu-i uşoară munca, îmi spune utemistul Popa Gheorghe. Aceasta, însă, nu ne sperie.

Munca e în toi. Tîrnăcoapele izbesc sacadat pămîntul... O dată, de două ori, de zece ori, de o sută de ori... Şi pămîntul pietros se lasă pînă la urmă învins. Omul e mai puternic decît pămîntul!

Tînărul Popa Gheorghe, fecior de ţărani nevoiaşi, a învăţat pe şantier să ridice zid, să toarne beton, să construiască drumuri. De profesie este horticultor. Imi povesteşte că are de gînd să-şi continuie studiile la şcoala medie. Uneori, îşi mai întrerupe spusele şi se apropie de lucrul brigadierilor:

— Măi, băieţi, lăsaţi loc cît trebuie între trotuar şi drum. Aşa, să aibă unde creşte florile. Ştiţi, aici vor fi plantate flori, foarte multe flori, îmi explică el lăsînd privirea în jos, de parcă ar fi dat la iveală un gînd tainic, din adîncul sufletului.

— Şi dumneata ai de gînd să rămîi aici, să le îngrijeşti?

Tînărul ridică privirea puţin mirat, de parcă aş fi ghicit planurile lui de viitor, dar nu răspunde. Pînă în august, cînd după 2.100 ore de muncă va primi carnetul de brigadier, utemistul Popa Gheorghe are tot timpul să-şi spună cuvîntul.

Poate că rămîne aici, poate că pleacă... Cine ştie? Dar noul oraş muncitoresc va creşte, va înflori neîncetat. Şi peste ani şi ani, locuitorii oraşului îşi vor aduce aminte cu dragoste şi recunoştinţă de entuziaştii utemişti, care au ridicat cu palmele lor frumosul oraş de pe Valea Trotuşului.

MARIA TOTH

Cop

Copii japonezi, victime ale bombei atomice, cerşin

reportaj ştiri informaţii NOUTĂŢI TEHNICE reportaj

DE LA O SĂPTĂMÎNĂ LA ALTA

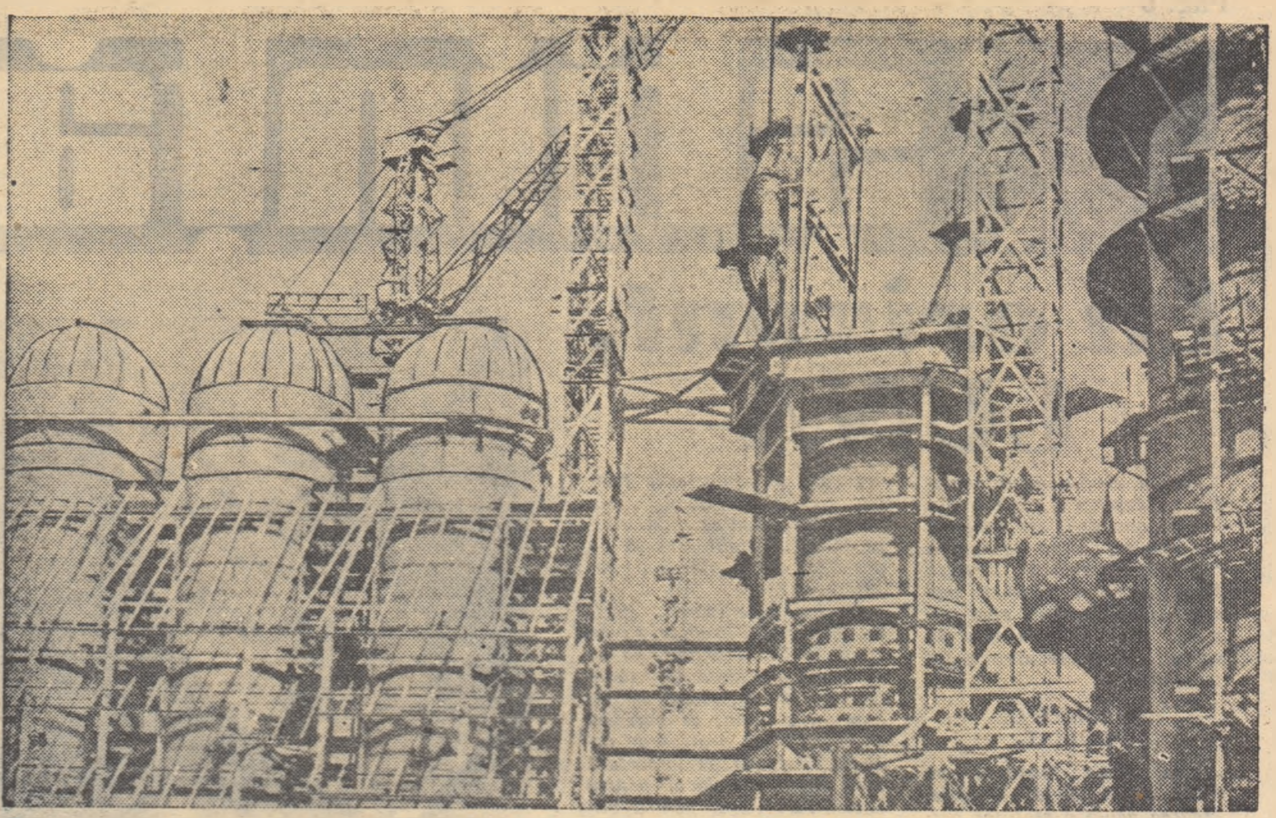
Desigur că și voi, dragi pionieri, vă amintiți de mesajul din 10 septembrie 1957 al președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, mesaj în care se propunea șefilor de guverne ai țărilor balcanice o întîlnire în vederea înfăptuirii unei înțelegeri colective a statelor din Balcani, în vederea asigurării păcii în această regiune. Acest mesaj a fost adresat țărilor balcanice din dorința sinceră a guvernului și poporului romîn care este profund interesat în menținerea păcii în Balcani, în dezvoltarea colaborării statelor din această regiune.

Dar iată că în Grecia se construiesc noi aerodroame și alte instalații militare, se pregătește un acord cu privire la amplasarea în țară a rampelor de lansare a rachetelor teleghidate. Din aceeași dorință și năzuință adîncă a guvernului și poporului romîn pentru asigurarea păcii și securității popoarelor balcanice, guvernul romîn a dat publicității o nouă Declarație cu privire la amplasarea în Grecia a rampelor de lansare a rachetelor teleghidate și problema păcii și securității în Balcani.

In această Declarație, guvernul romîn reia inițiativa din 1957 și propune din nou convocarea unei conferințe a țărilor balcanice și dezvoltarea relațiilor de bună vecinătate între aceste țări. Recenta Declarație prevede că în cadrul acestei întîlniri a șefilor de guverne ai țărilor balcanice s-ar putea examina și adopta un Tratat de înțelegere și securitate colectivă a regiunii balcanice. Declarația arată că dacă ar exista un asemenea Tratat orice problemă litigioasă între statele balcanice s-ar putea rezolva pe cale pașnică și nu prin agresiuni sau amenințări cu războiul. De asemenea, pe teritoriul acestor state nu s-ar admite stocarea de armament atomic și nuclear, nu s-ar mai instala rampe pentru lansarea de rachete și proiectile teleghidate.

Inițiativa guvernului romîn este în deplină concordanță cu propunerea președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, ca țările din Balcani și din regiunea Mării Adriatice să renunțe la amplasarea pe teritoriul lor a bazelor pentru armele rachetă și arme atomice.

Popoarele țărilor lagărului socialist și toți oamenii iubitori de pace din Grecia și din întreaga lume au primit cu căldură această propunere a guvernului romîn. Dar guvernul Greciei, supunîndu-se docil presiunilor exercitate de S.U.A. este de altă părere decît poporul grec. Guvernul grec respinge propunerea guvernului R.P. Romîne, nefiind de acord cu convocarea unei conferințe a țărilor balcanice pentru soluționarea problemelor litigioase și crearea unei zone denuclearizate în Balcani. Dar voința de pace și lupta popoarelor vor triumfa.

Fotografia de mai sus înfățișează marea uzină metalurgică din localitatea indiană Bhilai. Construită cu ajutorul Uniunii Sovietice, uzina va da o producție de peste un milion de tone de oțel pe an

GENEVA

Au trecut cinci săptămîni de cînd la Geneva s-au întîlnit miniștrii de externe ai celor patru mari puteri: ai Uniunii Sovietice, Statelor Unite ale Americii, Angliei și Franței.

La conferința celor patru miniștri de externe ai acestor state, participă și reprezentanți ai R.D. Germane și ai R.F. Germane. Așa cum voi știți, la această conferință se discută una din problemele cele mai importante în această perioadă: problema germană. Astăzi, Germania occidentală este transformată tot mai mult de către S.U.A., Anglia și Franța într-o bază militaristă, într-un stat înarmat cu arme teleghidate și atomice care primejduiește pacea lumii întregi. Rezolvarea pe cale pașnică a problemei germane, încheierea unui Tratat de pace care să corespundă atît intereselor întregului popor german cît și ale întregii omeniri, ar înlătura posibilitatea unui nou război, a unei catastrofe mondiale.

In cadrul conferinței, Uniunea Sovietică, consecventă principiilor sale, a făcut nenumărate propuneri concrete privind rezolvarea problemei germane. Astfel, chiar zilele trecute, A. A. Gromiko, în numele guvernului sovietic, a propus stabilirea unui statut provizoriu pentru Berlinul occidental care să prevadă menținerea unor drepturi de ocupație o perioadă de timp strict determinată — și anume pe timp de un an — ușurînd posibilitatea unei înțelegeri.

Puterile occidentale au încercat și încearcă însă să nu discute propunerile Uniunii Sovietice menite să ducă la o înțelegere și prezintă aceste propuneri drept amenințări, ultimatum sau dictate venite din partea Uniunii Sovietice. Statele occidentale care participă la conferință și reprezentantul R. F. Germane ar dori ca această conferință să nu ducă la nici un rezultat și situația actuală din Germania să rămînă în continuare așa cum lor le convine.

Dar propunerile Uniunii Sovietice menite să aducă pacea și înțelegerea, menite să înlăture primejdia unui nou război vor triumfa pentru că ele sînt sprijinite de toți cei care iubesc pacea și adevărul.

IN CURÎND, FESTIVALUL!

● Tinerii din orașul Moreni muncesc cu avînt sporit pentru a întîmpina cu noi succese cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților care va avea loc la Viena. Astfel, brigada de muncă patriotică nr. 30 de la Cooperativa meșteșugărească „Infrățirea", a realizat prin lucrul executat în mod voluntar o economie în total de 14.000 de lei. De asemenea, la acțiunea patriotică de colectare a metalelor vechi participă un mare număr de tineri. Ei au colectat peste 10 vagoane de fier vechi din care șase vagoane în contul fondului pentru festival. Cele mai mari cantități de fier vechi au fost strînse de tinerii petroliști de la schela Moreni. Cele 29 brigăzi de muncă patriotică au efectuat pînă acum 12.000 ore de muncă voluntară, economisind prin aceasta peste 200.000 de lei!

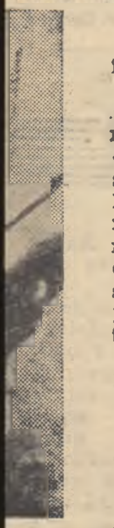
● 200 de gimnaști cehoslovaci se pregătesc să-și arate măiestria în zilele festivalului. Pentru aceste manifestări sportive s-au selecționat opere muzicale care exprimă aspirațiile tineretului la fericire și pace. Exercițiile de gimnastică pe care le vor executa la festival au fost create după această muzică.

● In luna mai a avut loc Festivalul național al tineretului din Brazilia. Banii strînși în urma acestui festival vor asigura călătoria la Viena a 250 de tineri brazilieni.

● Numeroși delegați ai tineretului din S.U.A. vor participa la cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Viena.

● In orașul Pichincha — un mare centru muncitoresc din statul Ecuador, de curînd a fost organizată o paradă a tineretului în cinstea festivalului. Au participat la ea sute de tineri și tinere — sub lozinca: „Pace și prietenie!"

...i din țara insulelor

...ne.

Ne-am obișnuit cu toții, prietene cititor, ca, adeseori, seara după lecții și după treburi, stînd în preajma aparatului de radio, să auzim, iscate din cutia fermecată, fel și fel de vești. Cînd susurul melodios al viorilor tace, vocea crainicului ne aduce la ureche fapte și noutăți din multe colțuri de țară. Unele sînt tălmăcite în graiul mai scurt, dar nu mai puțin cuprinzător, al cifrelor: La o întreprindere s-au fabricat atîtea sute de mașini mai mult decît era prevăzut. La o alta, muncitorii au țesut peste plan atîtea mii de metri de pînzeturi. In cutare regiune s-au înălțat atîtea școli noi... Sînt vești ale bucuriei, din care desprinzi, bogată și luminoasă, imaginea vieții noastre fericite.

Dar, adesea, de peste țări și mări, sosesc pe drumul nevăzut al undelor și vești care-ți picură în suflet amărăciune și mînie. Așa, de pildă, deunăzi, un glas hîrîit de la postul de radio Tokio a anunțat, nepăsător, o știre scurtă: **Anul trecut, în Japonia, 1.355 de oameni și-au pus capăt zilelor.** Apoi, „statistica" continua, la fel de crudă și cutremurătoare: **printre cei ce și-au curmat singuri viața, se numără 212 mame cu copiii lor și 49 de tați cu copiii lor. S-au înregistrat, de asemenea, 42 de cazuri cînd s-au sinucis familii întregi.** La urmă, crainicul arăta și motivele: **Situația materială foarte grea.** Adică foametea, mizeria, șomajul, bolile, lipsa unui adăpost...

Tu știi bine, prietene cititor, cît de puternică, fierbinte și nemărginită e dragostea mamei, dragostea tatălui... In făptura și ochii senini ai copilului un părinte își închide ca într-o amforă de preț iubirea, inima, visele, nădejdile. Și spre a ocroti această mlădiță, spre a-i lumina viața, el e gata oricînd la orice sacrificiu.

Dar pentru ca un părinte să se dea pradă morții, împreună cu copilul său, trebuie să fi ajuns la capătul disperării, la capătul tuturor suferințelor omenești! Așa s-a întîmplat și cu sutele de oameni simpli din țara insulelor, care înlănțuindu-și într-o ultimă îmbrățișare copiii, s-au aruncat cu ei în valurile înghețate ale oceanului, s-au zdrobit de asfaltul străzii, ori au aprins în mijlocul odăii zăvorîte un vas cu cărbuni.

Cine răspunde de viețile acestor copii, curmate în pragul primăverii lor? Desigur, nu părinții, cărora deznădejdea le-a întunecat cugetul și speranțele. Adevărații vinovați se plimbă în mașini luxoase și cîrmuiesc Japonia după cheful bancherilor americani.

Guvernanții japonezi au construit, nu de mult, un nou submarin de război. Submarinul a costat, desigur, sume uriașe cu care s-ar fi putut îmbunătăți traiul a mii și mii de familii. Aceiași guvernanți smulg de la gura țăranilor blidul de orez, instalînd pe pămînturile acestora poligoane și aerodroame militare americane. Pescarii japonezi nu-și mai pot face meseria fiindcă peștele radioactivizat de experiențele nucleare a devenit o otravă teribilă. Porțile fabricilor de textile se închid, fiindcă patronii lor socotesc „mai rentabil" să facă negoț cu arme. Și valul suferințelor și mizeriei poporului japonez crește neîncetat.

Dar o dată cu el, și în calea lui, crește ca un zid de granit lupta și protestul milioanelor de oameni simpli din țara insulelor, care își apără cu însuflețire viitorul copiilor, pacea, libertatea.

VASILE MANUCEANU

...portaj / ȘTIRI / informații / NOUTĂȚI / TEHNICE / reportaj

știința

La orizont, LUNA

Astăzi, cînd oamenii sovietici au deschis o nouă eră în istoria omenirii, era cuceririi cosmosului, cînd lansarea rachetei cosmice în direcția Lunii a făcut primul pas spre „astrul nopții", ziua primului zbor al oamenilor în spațiul cosmic se apropie tot mai mult.

IN VIITORUL APROPIAT...

...va urma lansarea pe Lună a rachetelor dirijate, crearea acolo a stațiilor permanente pentru cercetări științifice conduse de oameni chiar la fața locului. La ce ne vor folosi toate acestea?

De pe Lună, se va putea observa și studia mai exact starea timpului pe întreg globul pămîntesc și tot de aici se vor putea face observații pentru explorarea cosmosului. Luna va fi locul potrivit și pentru retransmisiunile de televiziune. Orice emisiune a centralelor de televiziune de pe Pămînt va putea fi recepționată pe Lună, amplificată și retransmisă din nou pe Pămînt. Astfel emisiunile de televiziune vor putea fi urmărite de toți locuitorii de pe o emisferă a globului pămîntesc.

In anumite locuri alese pe Lună, vor ateriza rachete radioteleghidate, aducînd cu ele laboratoare mobile, cu aparatură specială de televiziune și pentru măsurători dirijate de pe Pămînt, prin radio, pentru cercetările minuțioase ale savanților.

Dar primii cosmonauți neînfricați care vor ști să conducă aparatele tehnice cele mai perfecționate vor trebui să știe și cum să se comporte în noile și neobișnuitele condiții fizice de pe Lună! Pentru aceasta, oamenii de știință sovietici pregătesc de pe acum un atlas al suprafeței Lunii. Pe acest atlas sînt trecute cele mai mici detalii, care se văd prin telescoapele moderne. Sînt arătate înălțimile diferiților munți, care ajung cîteodată chiar la 9.000 de metri, și adîncimile depresiunilor. Nu de mult, savantul sovietic Kozirev a descoperit pe Lună o erupție vulcanică. Vulcanul a fost trecut pe atlasul Lunii.

LUNA VA AVEA O... „LUNĂ"?

In momentul de față în Uniunea Sovietică se analizează una din problemele deosebit de importante pentru zborul în Lună. Este vorba de lansarea unui satelit în jurul Lunii care să fie prevăzut cu o cameră de televiziune.

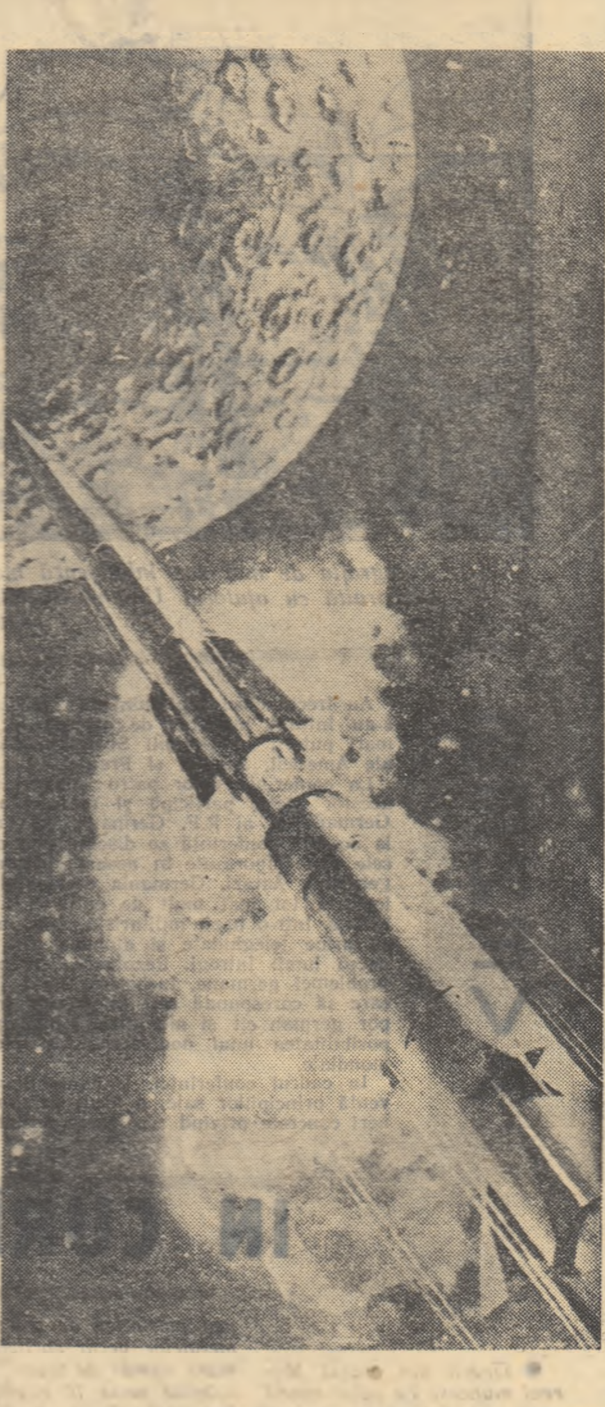
Pentru aselenizarea viitorilor astronauți trebuie să se studieze în amănunt, să se stabilească dinainte toate locurile primejdioase de pe suprafața Lunii, pe care va trebui să le ocolească racheta. Tot atît de important este faptul că locul pentru aselenizări ca și pentru viitoarele așezări omenești din Lună trebuie să fie bine studiate înainte de plecarea astronavigatorilor. Este, așadar, nevoie de o cercetare aproape metru cu metru a suprafeței Lunii, de la distanță. In felul acesta oamenii de știință ar putea studia întreaga suprafață a Lunii pînă în cele mai mici amănunte.

Epocalele victorii ale oamenilor sovietici au arătat că trimiterea unei rachete în Lună nu mai constituie o problemă pentru specialiștii din Uniunea Sovietică. Se știe doar că racheta interplanetară a ajuns în dreptul Lunii după numai 34 de ore. Crearea satelitului în jurul Lunii este dificilă mai ales din punct de vedere al dirijării, al dozării, funcționării motorului rachetei, al preciziei vitezei și a direcției ei. De pildă, în cazul unei rachete ce urmează să înconjoare Luna la înălțimea de 3.000 de kilometri, este deajuns ca viteza să scadă cu mai puțin de 10 la sută pentru ca raza traiectoriei să se micșoreze cu 4.000 de kilometri. Dar această distanță depășește diametrul „astrului nopții" și racheta se va izbi de Lună, sfărîmîndu-se.

Mai există și o altă problemă importantă: zborul la o distanță atît de mare deasupra Lunii nu ne-ar aduce foloase prea mari. Camera de luat vederi de pe bordul rachetei nu ar putea observa decît detaliile Lunii ale căror dimensiuni ar depăși 50 de metri, și aceasta numai cu o instalație de o oarecare mărime. Se pune deci problema: se poate înconjura oare Luna la o înălțime mai mică? Cunoscutul savant sovietic A. Sternfeld care analizează această problemă afirmă că da, în cazul modificării traiectoriei Pămînt-Lună pe tot parcursul ei. Cum este posibil acest lucru? Calculele indică soluția cea mai bună: racheta trebuie să se transforme într-un satelit artificial al Lunii. Deci, și Luna va avea o... „lună"? Este posibil.

Dacă această operație va reuși, savanții vor cuceri una din cele mai mari victorii științifice. Și atunci, milioane de oameni se vor aduna în fața televizoarelor spre a „parcurge" cu interes suprafața Lunii!

Și astfel, uluitorul ritm în care se succed una după alta biruințele științei moderne ne îndreptățesc să spunem că următorul deceniu va fi leagănul unui eveniment de o importanță covîrșitoare: celor șase continente pămîntești li se va adăuga al șaptelea — Luna.

„Vrem să știm"

„Ce sînt razele cosmice?" ne-a întrebat u grup de pionieri din comuna Vulturul, raion Liești, regiunea Galați. Pentru aceștia ca pentru toți cei pe care îi interesează, iată p scurt răspunsul:

De la descoperirea lor razele cosmice au con stituit o enigmă pentru oamenii de știință. L început fizicienii erau convinși că aceste r diații provin din sol. Dar spre marea lor su prindere s-a constatat în curînd că intensitat radiației crește în raport cu altitudinea. Surs de radiații nu se găsea așadar în Pămînt, sus în Univers. Faptul că intensitatea radiați rămînea aceeași ziua și noaptea, excludea p sibilitatea ca ea să provină din Soare. A încep o epocă de experiențe extrem de interesant Fizicienii au făcut măsurători de precizie s ghețarii cei mai mari și în pustiurile arzătoar au cărat mase uriașe de fier și de plumb virfurile cele mai înalte ale munților și au c borît în abisurile adînci de sub valurile oce nelor, au călătorit spre Arctica și la tropic Savanți celebri ca de pildă prof. Piccard s-a urcat cu baloanele pînă în stratosferă, pent a cerceta acolo razele cosmice. Toate aceste ce cetări au confirmat ipoteza că misterioasa r diație provine dinafara atmosferei; adică d spațiul cosmic și că ea este deosebit de intens putînd străbate cu ușurință un bloc de plum de 10 metri. Energia razelor cosmice este a de uriașă, încît fizicianul sovietic L. Mîsovsk studiind cu ajutorul unor aparate automate i tensitatea radiațiilor cosmice la adîncimi ma ale mărilor, a stabilit că la 1.000 metri se poa încă constata prezența lor.

Datorită mai ales lucrărilor unor celebri fiz cieni sovietici ca Skobelțîn și Vernov se șt astăzi cu precizie că radiația cosmică este a cătuită în cea mai mare parte din particule în cărcate cu electricitate pozitivă. Se presupun că razele cosmice provin din galaxii și nebuloa foarte îndepărtate de unde vin și semnale radio. Oamenii de știință acordă razelor co mice un interes deosebit. Și iată de ce. Cîn au început să studieze alcătuirea nucleelor tomice și forțele uriașe din interiorul lor, și-au dat seama că nu se poate „pătrunde" nucleu nici prin încălzire la mii de grade, ni prin răcire la temperaturile cele mai joase, ni supunîndu-l la presiuni gigantice. Pentru a „deschide" nucleul, atomii trebuiau să fie bom bardați cu particule ce se mișcau cu viteze fa tastice, adică cu particule animate de energ excepțional de mari.

Ori, tocmai razele cosmice constituie asem nea particule de energii uriașe. In felul aces razele cosmice care se revarsă peste noi în pe manență din îndepărtata lume a stelelor, a devenit în mîna atomiștilor un instrument lucru de fiecare zi fiind folosite la distrugere nucleului.

Oamenii de știință din toată lumea așteap cu nerăbdare Conferința internațională de raz cosmice ce se va ține în iulie la Moscova unde vor fi date probabil publicității noută extrem de interesante asupra razelor cosmic culese de cei trei sateliți artificiali sovietici de racheta interplanetară.

Ing. **ION SUCEVEANU**

Pictorul V. KASCENKO a prezentat in acest desen-glumă — „acostarea" unei nave cosmice pe Saturn, Marte și... după cum ați ghicit, pe Lună.

UN PRAF MIRACULOS!

Ați văzut, desigur, cu toții piatra ce se formează pe pereții unui ceainic. O astfel de piatră poate să apară și în cazanele de abur ale electrocentralelor și atunci lucrurile devin mai complicate. Cazanele încep să devină rele conducătoare de căldură. cheltuiesc mai mult combustibil și cîteodată se detectează complet.

De unde provine această piatră?

In apa din conducta de alimentare se găsesc mulți ioni, adică atomi încărcați cu electricitate. Atunci cînd apa fierbe, ionii de calciu și magneziu se lasă în jos și astfel se formează o coajă groasă — așa-numita piatră. E limpede deci că pentru a nu mai apărea piatră, trebuie „smulși" din apă ionii care formează piatra. Acest lucru se face astăzi cu ajutorul unei substanțe speciale, creată de chimiști, numită praf de ioniți. Praful de ioniți are aspectul unui nisip auriu. In contact cu apa, ionii ce se află în praful de ioniți devin foarte activi. Ei „nu vor" să stea pe locurile lor și sînt „dispuși" să facă schimb de locuri cu ionii ce se află în apă. Ionii de potasiu din praful de ioniți fac schimb de locuri cu ionii de calciu și magneziu din apă și astfel, ionii care dau naștere pietrei sînt înghițiți de praful de ioniți. Dar „praful miraculos" poate transforma îndată și apa de mare în apă potabilă! Dacă se pune o grămăjoară de praf de ioniți într-un vas cu apă de mare, peste cîteva minute apa devine bună de băut. Ce s-a întîmplat? Praful de ioniți a înghițit ionii sărurilor dizolvate în apa mării.

Si nu numai atît! Aurul, argintul, cobaltul, cromul se obțineau înainte prin spălarea minereului din rocile muntoase și apoi se separau din so luția formată, printr-un procedeu com plicat.

Profesorul A. B. Davankov, de la In stitutul chimico-tehnologic „Mendeleev din Moscova a reușit să obțină buc țele de aur tot cu ajutorul prafului d ioniți. El a filtrat soluția de „aur" apă prin acest praf, care a înghiț lacom ionii de aur. Cu acest proce deu se extrag și alte metale prețioas

Alte experiențe au arătat că lapte trecut printr-un filtru de praf de ion poate să stea mult timp fără să se crească, își păstrează toate calitățil nutritive și devine chiar mai gusto

Academicianul sovietic Bogdazaro a demonstrat că sîngele filtrat pr praful de ioniți poate fi păstrat mu timp fără ca să se coaguleze

Astfel, praful miraculos și-a găsit tot mai largă folosire în numeroas domenii.

Clipe emoţionante

„Fiică credincioasă a poporului, utecistă neînfricată, Elena Sîrbu a luptat mai cu seamă printre studenţii ieşeni, ducînd printre ei cuvîntul de luptă al partidului, împotriva orînduirii nedrepte a fabricanţilor şi moşierilor, pentru o viaţă mai bună. Nu o dată Elena Sîrbu a fost arestată şi schingiuită de siguranţă. Cu faţa inecată de sînge, utecista îşi sfida însă călăii.

Nu avea nici 20 de ani cînd a şi simţit din plin ororile închisorilor. Nici acolo însă nu şi-a încetat activitatea. „Este o comunistă fanatică şi refuză să facă vreo declaraţie în legătură cu activitatea sa..." scriau călăii siguranţei în rapoartele lor.

La 1 august 1943, la Ploeşti, un avion a căzut în flăcări deasupra închisorii în care se găsea şi utecista Elena Sîrbu. Celula ei n-a fost atinsă. Dar dincolo, în flăcări, se găseau tovarăşele sale de luptă, erau mame cu copii! Elena Sîrbu a sărit în flăcări să ajute la salvarea lor. Epuizată, cu hainele arzînd, ea însăşi a căzut pradă flăcărilor..."

...In sală e linişte deplină. Sute de elevi şi cadre didactice de la Şcoala medie nr. 15 din capitală, părinţi şi invitaţi de la alte şcoli, ascultă cu adînc respect povestea zguduitoare a vieţii de luptă a utecistei Elena Sîrbu. Privirile pionierilor şi utemiştilor înconjoară cu căldură pe surorile şi fratele eroinei, veniţi în mijlocul lor, pe cei doi nepoţi ai eroinei, pionieri şi ei — Alexandru şi Ionel Sîrbu. A luat apoi cuvîntul şi tovarăşa directoare a şcolii, Ilinca Tănăsescu. A vorbit despre dezvoltarea şcolii în anii din urmă, despre succesele la învăţătură ale utemiştilor şi pionierilor, despre acţiunile de muncă patriotică pentru înfrumuseţarea şcolii şi a capitalei noastre dragi. Cele mai frumoase realizări ale lor, a arătat dînsa, utemiştii şi pionierii le-au închinat evenimentului cu prilejul căruia Şcolii medii nr. 15 din capitală i s-a acordat numele utecistei Elena Sîrbu.

In întîmpinarea acestei zile mari, pionierii şi-au întărit munca la învăţătură, au realizat sute de ore de activitate de folos obştesc la plantări de pomi în Parcul Obor, la amenajarea terenului de volei din curtea şcolii, la strîngerea fierului vechi; în toate detaşamentele s-au ţinut adunări în care pionierii au cinstit memoria utecistei Elena Sîrbu.

Pionierii Şcolii medii nr. 15 din capitală, urmînd exemplul utemiştilor din aceeaşi şcoală, s-au angajat să înveţe şi să muncească astfel încît să se arate demni de marea cinste ce li s-a făcut. Numele eroinei uteciste Elena Sîrbu, pe care-l poartă cu mîndrie şcoala lor, e un îndemn viu la însemnate înfăptuiri.

GH. ANGELESCU

Maria şi Eugen Sîrbu — sora şi fratele utecistei Elena Sîrbu — sînt înconjuraţi cu dragoste de pionierii Şcolii medii nr. 15.

Acţiuni pionereşti

CRESCATORII DE PUI

Intr-o zi, la Şcoala medie nr. 2 din Turnu Măgurele, s-au adus 300 de puişori, ghemotoace de pufuleţ galben, cu ochişori de mărgele... Ce bucurie a fost pentru pionieri! Ii aşteptau de mult: le pregătiseră coteţe şi împrejmuiseră curtea puişorilor cu un gard făcut din plasă de sîrmă. Cînd le-au dat drumul, erau aşa de mici că nu puteau să bea apă din adăpătoarele făcute. Pionierii au adus alte vase. Din ziua aceea, crescătorii de pui se străduiesc care mai de care să-i ţină în curăţenie, să le aducă mîncare mai bună. Pionierii s-au împărţit pe echipe, fiecare avînd în grijă puii pentru o săptămînă. Aşa i-au îngrijit toţi pe rînd, de la cei din clasa a III-a pînă la cei din clasa a VII-a.

Cei mai grijulii dintre îngrijitorii puilor s-au dovedit a fi pionierii din clasa a III-a. Fiind mai mici, parcă se înţeleg mai bine cu puişorii...

O dată, cînd erau de serviciu, pionierele Nicolae Rodica şi Simionescu Cornelia, din clasa a III-a, au băgat de seamă că unii puişori stau mai mult locului, că au picioruşele tare firave. Au anunţat pe dată detaşamentul.

— Trebuie să le facem ceva, să le dăm ceva să-i întărească, propuse preşedintele detaşamentului, Norea Viorel.

S-au sfătuit, i-au întrebat şi pe părinţi. In ziua următoare, Luminiţa Georgescu a adus spirt medicinal, şi au băgat toţi puii cu picioruşele în baia de alcool. Unii mai slăbuţi au primit şi... sulfamidă.

Acum, puişorii sînt măricei, dar harnicii crescători continuă să-i îngrijească cu multă atenţie.

— Trebuie să-i creştem mari şi frumoşi, ne spune pioniera Nicolae Rozina. La valorificarea lor prin cooperativă să primim pentru ei un preţ cît mai bun.

Prima zi de examene

Şi-un examen de un fel deosebit...

Pe acesta l-au dat cei din clasele a V-a şi a VI-a.

De dimineaţă ei au intrat pe porţile Intreprinderii de construcţii metalice şi aparataj. La întîmpinat cu căldură secretarul organizaţiei de U.T.M., tovarăşul Constantin Hăloiu.

— Aşadar, un timp, veţi munci alături de noi. Noi, utemiştii, vă vom ajuta să învăţaţi aici cît mai multe lucruri!

Copiii au păşit emoţionaţi în halele largi, întîmpinaţi de uruitul maşinilor, de freamătul muncii din uzină. Fiecare şi-a găsit repede locul. Pe Harea Mihai dintr-a V-a B, bunăoară, aparatele de sudură l-au vrăjit de-a dreptul. Şi n-a mai plecat de lîngă sudor. Pionierul Omer Omer, dintr-a VI-a A, s-a apropiat sfios de utemistul strungar Ilie Togan. A privit un timp plin de curiozitate. Tînărul strungar îl privea şi el.

— Văd că-ţi place. Hai să-ţi arăt strungul mai de-aproape.

In primele ceasuri, Omer şi alţi colegi de-ai lui au şi învăţat să pornească şi să oprească strungul, ba chiar să-l manevreze. Mai mulţi băieţi dintr-a V-a, printre care Niculescu Mihai, Guţă Ion, Costeniuc Ion şi alţii, fruntaşi la învăţătură, au fost repartizaţi pe lîngă brigada de tineret „1 Mai". Responsabilul brigăzii, comunistul Ion Sandu, un tînăr lat în spete, cu braţe vînjoase, nu mai prididea să le arate copiilor cum se găureşte o placă metalică de 15 mm sau cum se asamblează un ventilator uriaş.

Să nu credeţi cumva că şcolarii aceştia au venit la uzină doar aşa, în vizită! Vor veni şi mîine, şi poimîine, şi în alte zile să-şi dovedească în activitatea practică îndemînarea. Şi acesta-i un examen.

Răspunzînd grijii partidului

Am văzut că, la Şcoala de şapte ani nr. 67, zilele acestea sînt pline de muncă entuziastă, de evenimente însemnate. Clasele a IV-a şi a VII-a dau examene, alte clase fac mici reparaţii prin şcoală, altele, practică în uzină, altele îndeplinesc felurite acţiuni de folos patriotic. Anul şcolar se încheie deci cu o activitate rodnică, variată. Dar, în acest timp, Şcoala 67 mai cunoaşte şi alte evenimente pe care poate că nu toţi elevii ei le bănuiesc. Astfel, de curînd, au sosit aci aparate de gimnastică în valoare de 16.000 de lei. Sala de gimnastică va fi amenajată în vara aceasta şi va intra în folosinţă în septembrie.

Tot atunci se va inaugura aici şi un atelier de politehnizare. Iar tovarăşul director al şcolii a şi pus la punct procurarea a doi stupi de albine, cu matca cu tot. La anul, deci, apicultura va cunoaşte în pionierii şi şcolarii de acolo noi „specialişti" de valoare.

Aceste surprize care li se pregătesc copiilor încă de pe acum, „din mers", cum se spune, pentru viitorul an şcolar, vin să se adauge unui şir întreg de înfăptuiri pe care partidul le-a realizat pentru ei. In anul 1948, şcoala aceasta funcţiona în numai trei săli de clasă, şi acelea aflate pe trei străzi diferite. Cu timpul, însă, elevii acestei şcoli, în majoritate fii de muncitori de la Uzinele „23 August" şi „Republica", au văzut crescînd sub ochii lor o nouă şcoală. Datorită grijii partidului, astăzi, Şcoala de şapte ani nr. 67 este o clădire impozantă, care ocupă o mare suprafaţă de teren. Ea are 15 săli de clasă, două laboratoare, o sală de bibliotecă, un cabinet medical, diverse dependinţe, mobilier de cea mai bună calitate şi găzduieşte munca zilnică a 1.086 de elevi, îndrumaţi de 46 de cadre didactice. Iată deci ce minunate realizări vin să întregească — şi, desigur, nu sînt ultimele — faptele de care vorbeam la început. Iar felul sîrguincios în care elevii au învăţat în timpul anului, entuziasmul cu care păşesc în sala de examen sau în uzină, la practică, este răspunsul pe care ei îl dau, cu recunoştinţă şi dragoste, grijii partidului.

Mic buletin meteorologic

(urmare din pag. 1)

Pentru următoarele zile de examen: vreme frumoasă, averse de... entuziasm, timp favorabil unei vacanţe bine meritate. La sfîrşitul primei zile de examen, pionierii clasei a IV-a A, s-au întîlnit pe coridor cu pionierii clasei a VII-a B. Preşedinţii, Măzărache şi Petrică Elena, s-au întrebat reciproc, prieteneşte:

— Ei, cum a fost la voi?

— Dar la voi?

Şi la unii, şi la alţii, lucrurile merseseră bine.

— Vă felicităm!

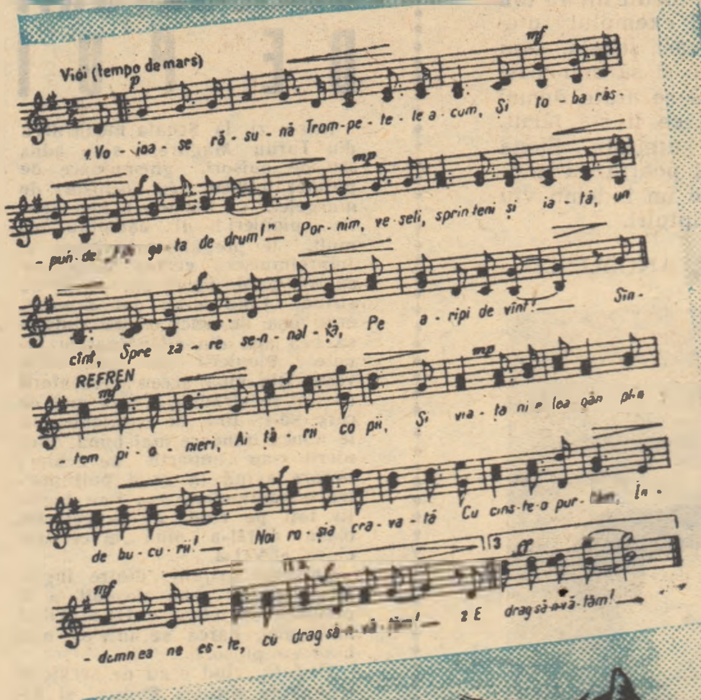
— Vă urăm succes pînă la sfîrşit!

Veseli, pionierii celor două detaşamente au ieşit în curte, la soare. Prima zi de examene trecuse cu bine. Nimeni nu se mai temea. Devenise clar pentru toţi că de partea celui care s-a pregătit sîrguincios în cursul anului, nu poate fi decît succesul!

Prima zi de examen in clasa a IV-a s-a terminat cu bine!

Sîntem pionieri

Versuri: EMIL GONCIU
Muzica: LULU ORESCU
Cor pentru două voci egale

I

Voioase răsună
Trompetele-acum
Şi toba răspunde:
„Fiţi gata de drum!"
Pornim, veseli, sprinteni,
Şi, iată, un cînt
Spre zare se-nalţă,
Pe aripi de vînt!

Refren:

Sîntem pionieri,
Ai ţării copii,
Şi viaţa ni-e leagăn
Plin de bucurii!
Noi roşia cravată
Cu cinste-o purtăm.
Indemn ea ne este,
Cu drag să-nvăţăm!

II

E tînără, liberă,
Patria mea.
Prin vreme se-nalţă,
Lucind ca o stea.
In piepturi, fierbinte,
Purtăm azi un dor:
Să-i fim ţării noastre
Mai bun ajutor!

Refren (acelaşi)

III

Sub flamura roşie,
Pe-ntregul pămînt,
Răsună, puternic,
Un cald legămînt:
Copiii din lume,
Prieteni să fim,
Sub soarele păcii
Mereu să trăim!

Refren (acelaşi)

ATENŢIUNE!

Pionieri şi şcolari,
In numărul viitor veţi găsi publicate primele jocuri din cadrul concursului de jocuri organizat de gazeta noastră. Concursul de jocuri se va încheia la 15 septembrie. Cîştigătorilor li se vor acorda numeroase premii şi menţiuni.
Participaţi în număr cît mai mare!

In „EDITURA TINERETULUI" au apărut:

Moş Ion Roată şi Unirea, de ION CREANGA
Poezii, de O. CAZIMIR
Poveştile bălţii, de MIHU DRAGOMIR
Poveşti dunărene, de AL. SAHIGHIAN
Omul invizibil, de H. WELLS.
Cocostîrcul galben de I. CALOVIA

Vor apărea:

La drumurile lumii, de C. GRUIA
Viteazul Azmun, de D. NAGHIŞKIN
Tinko, de F. STRITTMATER
Mitruţ al Joldii, (vol. I şi II) de C. IGNATESCU
Cutia cu chibrituri, de DIMOS RENDIS
Să ne cunoaştem pomii, de V. COCIU
Vrăjitorul, de L. LAGHIN
Matematica distractivă, de B. A. KORDEMSKI

70 de ani de la moartea lui MIHAIL EMINESCU

Luni, 15 iunie 1959, în prima zi de examene, s-a întîmplat să fiu într-o clasă a VII-a, care, la lucrarea de control la limba romînă, trebuia să trateze despre cum se oglindeşte patria noastră în operele scriitorilor clasici. Am privit atunci, peste umărul elevilor preocupaţi, mersul gîndit al condeiului pe foaia ce purta ştampila şcolii. Şi citind atît primele fraze cît şi următoarele, nu am fost surprins de repetarea unui nume iubit de întregul nostru popor: *Mihail Eminescu.* Ori de cîte ori elevul căuta un exemplu de poezie închinată fie frumuseţii naturii patriei, fie frumuseţii sufleteşti a poporului, primele versuri care-i veneau în minte erau versuri de Eminescu:

„Impărat slăvit e codrul,
Neamuri mii îi cresc sub poale,
Toate înflorind din mila
Codrului, Măriei Sale".

. . . .

„Eu? Imi apăr sărăcia şi nevoile şi neamul
Şi de-aceea tot ce mişcă-n ţara asta, rîul, ramul,
Mi-e prieten numai mie, iară ţie duşman este,
Duşmănit vei fi de toate făr-a prinde chiar de veste;
N-avem oşti, dară iubirea de moşie e un zid
Care nu se-nfiorează de-a ta spaimă, Baiazid!"

Iar dacă, întîmplător, această primă zi de examene coincidea cu împlinirea a 70 de ani de la sfîrşitul poetului, repetata şi respectuoasa citare a numelui său în lucrările copiilor nu mai era un fapt întîmplător, ci unul firesc, necesar. Pentru întregul nostru popor, numele lui Mihail Eminescu este numele unui minunat fiu al său şi numai al său, care, înzestrat cu un talent genial, a ştiut să trăiască şi să creeze astfel încît să rămînă pentru totdeauna un credincios apărător al său. Născut în Ipoteştii Botoşanilor, crescut în mijlocul oamenilor simpli şi al minunatei naturi a patriei, hrănit la izvorul uimitorului nostru folclor şi cunoscînd încă de mic umilinţa şi nevoile în care trăia poporul, Mihail Eminescu şi-a dedicat talentul exprimării celor mai însemnate simţăminte şi gînduri ale poporului, stigmatizîndu-i în acelaşi timp pe asupritori.

Desigur, reprezentanţii claselor exploatatoare nu erau să rămînă nepăsători faţă de Eminescu... Temîndu-se de geniul lui, au încercat să-l atragă de partea lor, pentru a-l face pe de o parte inofensiv, iar pe de alta, folositor intereselor lor. Eminescu, însă, nu li s-a vîndut.

Reprezentanţii claselor exploatatoare au recurs atunci la alt mijloc; persecuţia, constrîngerea prin foame, osîndirea la mizerie. Eminescu, însă, n-a cedat, aşa cum n-a cedat întregul nostru popor asuprit. Flămînd, bolnav, el s-a stins din viaţă la 15 iunie 1889, *ucis prin înfometare şi nepăsare de clasele exploatatoare.*

Astăzi, cînd trăim într-o epocă nouă, cînd oamenii muncii din ţara noastră au *zdrobit orînduirea cea crudă şi nedreaptă ce împărţea lumea în mizeri şi bogaţi,* numele lui Mihail Eminescu e cinstit de noi toţi cu neţărmurită dragoste, cu admiraţie şi cu respect.

SANDU ALEXANDRU

tolba cu scrisori

Cîntînd patria şi partidul

Iată că stăm din nou de vorbă, dragii **moşului**. In ultima vreme, mi-aţi trimis **noian de** poezii şi povestiri pe care abia-abia am prididit să le citesc. Ceea ce **m-a bucurat** în chip deosebit este faptul că majoritatea poeziilor voastre oglindesc cele mai fierbinţi simţăminte, cele mai înălţătoare gînduri atît ale autorilor cît şi ale tuturor purtătorilor cravatelor roşii.

Astfel, nenumărate sînt versurile pe care voi le închinaţi patriei noastre iubite, partidului nostru drag, poporului nostru care construieşte socialismul şi tocmai despre acestea vom sta de vorbă astăzi.

Georgeta Lascarache, Iaşi — Am citit cu plăcere poezia ta, intitulată „Partidul", care, în pofida unor stîngăcii de versificaţie, este emoţionantă. Iată o strofă mai izbutită: **„Partid iubit al ţării mele, / Pe-o cale dreaptă mă călăuzeşti / Şi fericirea-n ţara noastră dragă / Tu harnic şi cu dragoste-o clădeşti".** Mai trimite.

Zoe Constantinescu, Ploeşti — Mă bucur că înveţi bine, că eşti preşedintă de detaşament şi că ai reuşit să scrii o strofă atît de emoţionantă: **„Partid iubit, al vieţii fericite creator / Stegar viteaz, legat prin mii de fire de popor, / In cîntec avîntat noi, pionierii, te slăvim, / Şi sfaturile tale le-mplinim".** Aştept noi poezii de la tine. Atenţie însă la ritm, rimă, măsură.

Maria Oancea, satul Dumitra, comuna Hăpria, regiunea Hunedoara. Mi-a plăcut, draga moşului, atît calda ta scrisoare cît şi poezia „Satul nostru", care e plină de gingăşie. Tu scrii: **„Satul nostru nu-i sat mare / Dar tot n-are-asemănare / Satul nostru-i mititel / La străini li-e drag de el / Cine în sat va intra / Inapoi n-ar mai pleca!".** Apoi, tu arăţi într-un chip la fel de vioi şi colorat, de ce e atît de bine în sat: pentru că acolo e o întovărăşire bună, pentru că, muncind înfrăţiţi, oamenii au de toate şi sînt mulţumiţi şi veseli. Trimite-mi în continuare, dragă Marioara, noi poezii compuse de tine. Le aştept cu nerăbdare.

Liliana Cantemir şi Octavian Cantemir, Năvodari, regiunea Constanţa. Soră şi frate, nu-i aşa? Să ştiţi că mi-a plăcut poezia voastră în care vorbiţi despre trecutul plin de lipsuri şi nevoi al Năvodarilor şi despre înflorirea pe care el o cunoaşte azi, în anii regimului de democraţie populară. Aşi vrea însă să văd cum scrieţi fiecare în parte...

Gheorghe D. Constantin, comuna Cărbuneşti, regiunea Ploeşti. Şi poezia ta, intitulată **„Partidul"**, am citit-o cu plăcere. Aş fi fost însă mai bucuros dacă ai fi găsit cuvinte la fel de emoţionante ca însăşi tema aleasă...

Alexandru Brate, comuna Ciheiu, regiunea Oradea. Dragul meu, poezia pe care o închini luptei neînfricate a eroicilor uteciştí m-a mişcat. Ea descrie puterea de sacrificiu cu care aceşti neînfricaţi fii ai poporului au luptat, sub steagul partidului, împotriva criminalului regim burghezo-moşieresc. Un lucru preţios este şi intenţia de a arăta că dîrzenia şi dragostea de patrie a uteciştilor trăiesc astăzi şi se întăresc în inimile utemiştilor. Trebuie însă să-ţi mai spun că poezia nu-i destul de reuşită în ceea ce priveşte exprimarea, şi de aceea răspunsul de mai sus ţi se potriveşte şi ţie. Mai trimite.

Teodora Ungureanu, comuna Măcin, regiunea Galaţi. Mai reuşită e prima strofă: **„Sub steagul partidului, / Noi feriţi luptăm / Sub steagul partidului / Cu rîvnă învăţăm".** Mai lucrează la această poezie. Caută ca şi următoarele versuri să aibă aceeaşi claritate, acelaşi ton firesc.

★

După cum vă spuneam la început, dragii mei, m-am bucurat mult cînd am aflat în poeziile voastre nu simple exerciţii de versificaţie, ci versuri pline de devotament faţă de patrie, de ataşament faţă de partid, de dragostea pentru satul şi oraşul natal, de hotărîrea de a ajuta, după puterea fiecăruia, la construirea socialismului, la lupta pentru pace. Asemenea poezii am mai primit de la: **Ion Văcărescu**, comuna Broscari, regiunea Craiova; **Ion Marie**, com. Pojogeni, reg. Craiova; **Vasilica Năstase**, com. Ştefan Vodă, reg. Bucureşti; **Vasile Irimia**, com. Valea Seacă, reg. Iaşi; **Maricica Florea** com. Suraia, reg. Galaţi; **Vîrlan Viorica** Paşcani; **Filofteia Bercan**, com. Olanu reg. Piteşti; **Niculina Ţibulcă** com. Oprişeni, reg. Suceava; **Vasile Anton**, com. Cociuba-Mare, reg. Oradea; **Dumitru Agavriloae**, com. Tăcuta, reg. Iaşi; **Ion Coltuc**, com. Piatra, reg. Bucureşti; **Florian Dumitru**, com. Pantelimonul de Sus reg. Constanţa; **Vasile Ionescu**, com. Dozeşti, regiunea Craiova; **Petru Dumitrache** com. Nămoloasa-tîrg, reg. Galaţi; **Iordache Stanciu**, com. Ştiubei, reg. Ploeşti **Raiu Traian**, com. Spanţov-Clinciu, regiunea Bucureşti; **Ion Maxim**, com. Şimian, reg. Craiova; **Dorel Baiu**, Băicoi regiunea Ploeşti; **Marin Tronea**, com. Moţăţei, regiunea Craiova; **Vasile Cirican** com. Călimăneşti, reg. Piteşti; **Florian Purghel**, Oraşul Stalin; **Oprea Crăciun** satul Dumitra, comuna Hăpria, reg. Hunedoara; **I. Constantin Soare**, com. Olteni reg. Ploeşti; **Maria Becichereţeanu**, com. Giarmata, reg. Timişoara; **Ilie Roteliuc** com. Suceviţa, reg. Suceava; **Sebastian Udrescu**, com. Godineşti, reg. Craiova — şi alţii.

La revedere, dragii moşului, şi pe curînd!

MOŞ TOMA POŞTAŞUL

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Bucureşti, Piaţa „Scînteii" tel 17.60.10; 17.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".